

lobní — zůstává platným; proto také útraty první stolice teprve od uvedeného roku navzájem lze zdvihnouti. Poněvadž znění napadeného usnesení mohlo by zavdati příčinu k pochybnostem, připojen dodatek svrchu naznačený.

Čís. 775.

V řízení o žalobě zaměstnavatele na zaměstnance o vyklizení služebního bytu neplatí ustanovení § 575 c. ř. s. o lhůtách k opravným prostředkům.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1920, R I 979/20.)

Žalovaný byl pokladníkem žalující firmy a měl naturální byt jako část služného. Služební poměr byl zrušen, a, ježto žalovaný nechtěl se vystěhovati, domáhala se žalující firma výroku, že žalovaný jest povinen naturální byt vykliditi. Procesní soud první stolice uznal dle žaloby. Odvolací soud odvolání odmítl jako opožděné. Důvody: Žalobou touto domáhá se žalobce, aby žalovaný byl uznán povinným vykliditi byt, který v domě žalující firmy obývá. V §§ 560 až 576 c. ř. s. obsažena jsou zvláštní ustanovení o řízení ve věcech nájemních a pachtovních, nejen na případy, v nichž poměr nájemní nebo pachtovní podle smlouvy nebo předpisu zákona pouze výpovědí může býti rozvázán, neb uplynutím času bez předchozí výpovědi zaniká, nýbrž i pro případy, v nichž se smlouva nájemní nebo pachtovní k žalobě rozsudkem prohlásí za zrušenou nebo zaniklou (§§ 567 odstavec čtvrtý a 574 c. ř. s.). Na žalobu, o niž jde, užití jest tohoto zvláštního řízení. V § 572 c. ř. s. pak obsažen jest předpis, že v řízení nájemním a pachtovním (§§ 560—576 c. ř. s.) pro označené tam opravné prostředky platí neprodlužitelná lhůta 8 dnů. Ježto však odvolání bylo podáno teprve 13. den, bylo je dle § 471 č. 2, 473 odstavec prvý, 474 odstavec druhý c. ř. s. odmítnouti.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a nařídil odvolacímu soudu, by nehledě k uvedenému důvodu odmítacímu odvolání po zákonu vyřídil.

Důvody:

Ustanovení prvního odstavce § 575 c. ř. s. o lhůtách pro podání opravných prostředků platí v řízení, upraveném ve třetím oddílu šesté části civilního řádu soudního t. j. v řízení o rozepřích ze smlouvy nájemní nebo pachtovní. V tomto případě však nejde o rozepři ze smlouvy nájemní nebo pachtovní, nýbrž o rozepři ze smlouvy služební, neboť byt byl, jak uvedeno ve skutkové podstatě rozsudku prvního soudu, dle souhlasného udání stran přikázán žalovanému jako pokladníku strany žalující jakožto byt naturální. Mylně tedy soud odvolací pokládal za to, že lhůta k odvolání činí osm dní, v pravdě činí lhůta ta dle § 464 c. ř. s. čtrnáct dní. Ježto pak odvolání podáno bylo třináctého dne po doručení rozsudku, vzneseno bylo v čas a bylo neprávem soudem odvolacím odmítnuto jako opožděné.